

Yksi Kauppias Intiasta

Yksi Kauppias Intiasta

Yksi kauppias Intiasta, rikas ja arvoisa.
Hanella oli tytär kaunis ja ihana.

Vuosia viisitoista oli hanen ikansa.
Kaikilta ihasteltu, Juliaana nimensa.

Hin yhtä merimiestä hellisti rakasti.
Sille olet liian hyvä, isansa saneli.

Mina elämäsi ehdot olen sulle saatanyt
ja kauppiaan sen rikkahan olen sulle maararinnyt.

Sinun tulee isaals kuulla, lapseni ainoa.
Et taida si rikkauden arvoa eroittaa.

Ei lempeä saa multa edestä tavarahan.
Mita hyödyttää mua kulta suuressa surussa.

Puistolle viileälle Juliaana kaveli.
Viikunapuun alle hän siellä istahti

Elonsa ilottoman hän siellä hylkasi
ja myrkyn nautittuaan elosta erkani.

Kun isä kuulla sai Juliaanan kuoleman:
Juliaana, Juliaana, miks saatoit mun suremaan?

Kiireesti kirjoitettiin se merimiehelle.
Iloinen ehkei ollut se kirje hanelle.

Hän sinetin kun avas, niki sen sanoman
niin tunnotoinna vaipui hän maahan makaamaan.

Saannosta suuren Luojan hän jälleen virkosi.
Haudalle Juliaanan Intiaan matkusti.

Katensa kylmenneet hellästi pusersi,
pois kuolon kalpeuden posk ta suuteli.

Kyllä uskollinen minul oli rakkautesi
Suuri kiitos olkoon sinul mun rakkahimpani

Viatona sydantasi ei voinut saastuttaa
Haltiaain ylivalta ja mailman tavara

Nyt isa seka aiti ovat sen nakeva
Etta uskollinen lempi on valta vakeva

Apr98